

Udvalget foreslaar indført i Lovforslaget en Bestemmelse, hvorefter der skal gives Lejlighed til i Anledning af Udstyknng at faa Skelsforholdene konstaterede. Jeg kan være enig med Udvalget i, at det er overflødig at benytte Stævningsmænd ved denne Lejlighed, skønt Omkostningerne og Ulejligheden derved ikke er stor, og skønt det under visse Forhold nok kunde være heldigt ogsaa at kunne konstatere, at vedkommende Nabo har været tilstaaende til en saadan Forretning. Men jeg tror ogsaa, at man her vil kunne indskrænke sig til at benytte en Landinspektør til at give Meddelelse til Naboere. Dog maa jeg gøre opmærksom paa, at naar det efter den Opfattelse, Udvalget har givet Lovforslaget, gøres til en Pligt for vedkommende Landinspektør i alle Tilfælde, hvor der foreligger en Udstyknng og Parcelen grænser til anden Mands Ejendom, da at meddele det til Naboere og Kretvirenten, forekommer det mig dog at være en noget overflødig Byrde at lægge paa Landinspektøren, naar ingen af Parterne ønsker at faa Stellet konstateret eller begge Parter ere fuldstændig enige om, hvor Stellet er; maaske er der rejst en Mur ved Stellet, saa er der ingen som helst Tvivl derom; og saa forekommer det mig at være en ret overflødig Byrde at paalægge Landinspektøren, at han skal sende vedkommende Underretning om, at han den og den Dag kommer for at foretage Udstyknng. Jeg vil dog foreslaa at tage under Overvejelse, om det ikke er tilstrækkeligt at sige, at vedkommende Landinspektør skal, naar han dertil opfordres af Kretvirenten, give Naboere Underretning om Forretningens Afholdelse o. s. v. Derved tror jeg, at man fuldt ud vilde naa det tilsigtede Maal. — Med Hensyn til Udvalgets Forslagets 2det Stykke, hvor Udvalget foreslaar at forandre Ordene: „Erkende Parterne Rigtigheden af“ til: „Møde Parterne og blive enige om“ maa jeg gøre en lille Bemærkning. Det er jo in confesso mellem Udvalget og mig, at det, der tilsigtes ved denne Paragraf, kun er, at man skal have Lejlighed til at konstatere Stellet, imens der ved denne Lejlighed ikke kan og ikke bør være Tale om at foretage nogen Forandring af Stellet. Naar vi nu bruge Udtrykkene: møde Parterne og blive enige om Stellet, vil der let kunne indsnige sig den Forestilling hos Folk, og den vil ganske vist ogsaa være vanskelig at modsigge, at disse Ord skulle aabne Parterne Lejlighed til at faa Stellet forandret samtidig med Udstyknngen. Man vil maaske henvise til, at der i Lovforslaget, saaledes som det foreligger,

staar i Paragraffens sidste Stykke: „Udeliver den tilfaste Ejer trods den stete Indvarsling eller opnaas der under Opmaalingsforretningen ikke Enighed om Stellet“, idet man maaske vil sige, at det netop tyder hen paa, at man skulde kunne forandre Stellet. Men i den Henseende vil jeg bemærke, at Hovedreglen findes i 2det Stykke, og der staar udtrykkelig: „Erkende Parterne Rigtigheden af Grænsen“, hvorved der sigtes til, hvorvidt den Grænse, der er i Marken, ogsaa er den rigtige Grænse. Som Følge deraf vil det maaske noget mindre korrekte Udtrykt i Paragraffens sidste Stykke ikke kunne give Anledning til Misforstaaelse. Jeg henstiller, om man ikke vil foretrække at beholde Udtrykket, som det nu staar i Lovforslaget. I øvrigt har jeg ikke noget at bemærke til dette Udvalgets Forslag. Ligeledes har jeg intet at bemærke med Hensyn til Udvalgets Forslag Nr. 6.

Med Hensyn til Udvalgets Forslag Nr. 7 og 9, som jeg ligesom den ærede Ordfører skal tage samlede, skal jeg anføre følgende. Udvalgets Forslagene gaa ud paa, at der skal gives Landbrugsministeren Bemyndigelse til at fravige Reglen om, at Gaarde, der skulle sammenlægges, skulle ligge i samme Kommune, ligesom ogsaa til at fravige Reglen, at Magelæg af Jorder kun kan finde Sted, naar Jorderne ligge i samme Kommune. Disse Udvalgets Forslag volde mig ikke nogen Betænkelighed, idet jeg forudsætter, at det bliver Landbrugsministerens Sag at paase, at de Ulemper, der kunne opstaa, ikke opstaa eller i hvert Fald blive saa lidet følelige for Kommunerne som muligt. Men lige over for den ærede Ordførers Udtalelse om, at Ulemperne overhovedet nærmest komme til at falde paa Ejerne i højere Grad end paa Kommunerne, vil jeg dog anføre, at der især med Hensyn til Magelæg vil kunne opstaa meget store Vanskeligheder for Kommunerne, hvis det ikke paases, at disse Ulemper i Tide afhjælpes. Det vil jo hyppig være saaledes, at hvor Magelæg foretages mellem Jord, der hører til forskellige Kommuner, vil man f. Eks. komme til at lægge en betydelig Beskrænkning over fra den ene Kommune til den anden, hvorved der vil ske Afgang af Vejbyrden i den ene Kommune, og hvorved denne Byrde saa vil komme til at hvile paa den anden. Ligeledes er det ikke udelukket, at man ved et Magelæg vil kunne komme til at oversføre til en Kommune et Stykke Jord, hvorpaa der ligger et Hus. En saadan Oversførelse af dette Stykke Jord vil kunne komme til at forøge Kom-